ISTEN GYERMEKEI

Dévényi Erika

(Vannak akiknek nem nyílhatott ki teljesen az értelmük ? róluk, értük szól ez a vers)

Bármikor szembekerülhetsz egy emberrel
Kinek a tekintete messzire tekint el
Talán valami mást sugall a két szeme
A mozdulatait talán nem a teljesség szülte

Lehet, hogy a mosolyuk gyermeteg
De az õszinteség rajta tisztán átmereng
Sokszor szinte nevetnénk szavaikon
Hisz furcsának tûnhet bennük a felnõtt hatalom

Útjuk nem egyenletes, léptük bizonytalan
De soha nem nõ gaz lábnyomaikban
Akaratuk talán nem ismer mértéket
De rossz szándék biztosan nem vezérli õket

Lehet, hogy õk gyenge virágszálak
Erõs szélben jobban meghajlanak
Törékeny szárukkal bizonytalan állnak
De ha melléjük lépsz, új erõre kapnak

Kezükbe nehéz súlyt, ha kérik sem adhatsz
Neked kell tudnod, hogy õk mennyit bírnak
Ha futni akarnak irányt kell mutatnod
Ha meg akarnak állni, el kell õket kapnod

De ha õk szaladnak hozzád kitárt karokkal
Ha nyújtják a kezüket a földre roskadtan
Az az ölelés lesz a legszebb szorítás
Az a segítség lesz, a legteljesebb áldás

Ha õk kérdeznek kifogyhatatlan
Türelmed legyen határtalan
S ha válaszodnak csak egy szikráját érti meg
Segíts neki, kis lángját hagy gyújtsa meg

Gúnyos nevetéssel soha ne bántsd meg
Értékeik felett soha ne ítélkezz
Az elfogadásban találd meg erényed
Szereteted ne ismerjen mértéket

Mert Õk kicsit mások, talán Istent sem érik fel
De a szívük tele van igaz szeretettel
Õk sem többek vagy kevesebbek nálunk
Az éj leple alatt közös az álmunk

Forrás: www.keresztenydalok.hu